

- 3) Vai EK līguma 81. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas dod tiesības trešajām personām, kurām ir būtiskas tiesiskas intereses, atsaukties uz šajā Kopienas noteikumā aizliegta nolīguma vai saskaņotas darbības spēkā neesamību un pieprasīt šajā sakarā radušos zaudējumu atlīdzību gadījumos, kad pastāv cēloņsakarība starp nolīgumu vai saskaņoto darbību un zaudējumu?
- 4) Vai EK līguma 81. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai ierobežotu laikā prasību celšanas periodu par zaudējumu atlīdzību, termiņš sāk tecēt no tās dienas, kad nolīgums vai saskaņotā darbība tika pieņemti vai tās dienas, kad nolīgums vai saskaņotā darbība beidzās?
- 5) Vai EK līguma 81. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja valsts tiesa saskata, ka zaudējumu atlīdzība, ko var piešķirt saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir zemāka nekā pārkāpjošās puses, kas piedalās aizliegtajā nolīgumā vai saskaņotajā darbībā, ekonomiskais ieguvums, tā var arī piešķirt cietušanai pusei zaudējumu atlīdzību pēc savas ierosmes, lai tādējādi padarītu atlīdzināmo summu lielāku par pārkāpjošās puses ieguvumu un atturētu no EK līguma 81. pantā aizliegtu nolīgumu un saskaņotu darbību pieņemšanas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 10. jūnija Szombathelyi Városi Bíróság (Szombathelyi Pilsētas tiesa, Ungārija) spriedumu lietā Ynos Kft. pret Janos Varga

(Lieta C-302/04)

(2004/C 251/09)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 10. jūnija Szombathelyi Városi Bíróság (Szombathelyi Pilsētas tiesa) (Ungārija) lēmumu lietā Ynos Kft. pret Janos Varga un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 19. jūlijā

Szombathelyi Városi Bíróság (Szombathelyi pilsētas tiesa, Ungārija) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai 1993. gada 5. aprīļa Padomes⁽¹⁾ Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts (turpmāk saukta "Direktīva"), kas nodrošina, ka dalībvalstīm ir jānosaka, ka negodīgi noteikumi, kas ir izmantoti pārdevēja vai piegādātāja ar patērētāju noslēgtā līgumā, atbilstoši savas valsts tiesību aktiem nav saistoši patērētājam, jāinterpretē kā esošs par pamatu tādai valsts likumdošanas normai kā Polgāri Törvénykönyv (Ungārijas Civillikums, turpmāk "Civillikums") 209.panta 1. daļai, kas ir piemērojama, kad ir konstatēts kāda vispārējā līguma

noteikuma negodīgais raksturs, un kas nosaka, ka negodīgi noteikumi saista patērētāju ipso jure, ja vien netiek skaidri pausta pretēja griba, t.i. tiek veiksmīgi apstrīdēti šādi noteikumi?

- 2) Vai no Direktīvas noteikumiem, saskaņā ar kuriem līgums pie tādiem pašiem noteikumiem turpina pusēm būt saistošs, ja tas var pastāvēt bez negodīgajiem noteikumiem, izriet, ka tajos gadījumos, kad pārdevēja vai piegādātāja līgumā iekļautie negodīgie noteikumi nav patērētājam saistoši saskaņā ar valsts likumdošanu, bet kad šo noteikumu, kuri ir daļa no līguma, neiekļaušanas gadījumā pārdevējs vai piegādātājs nebūtu noslēdzis līgumu ar patērētāju, nevar apstrīdēt līguma kā tāda spēkā esamību, ja to var turpināt bez negodīgiem noteikumiem?
- 3) No Kopienas likumdošanas piemērošanas viedokļa, vai tas ir būtiski, ka galvenais strīds radās pirms Ungārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai, bet pēc tās nacionālās likumdošanas saskaņošanas ar Direktīvu?

(¹) OV L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 14. jūlija Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone (otrā palāta) rīkojumu lietā Banca Popolare FriulAdria spa pret Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Lieta C- 336/04)

(2004/C 251/10)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 14. jūlija Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone rīkojumu lietā Banca Popolare FriulAdria spa pret Agenzia Entrate Ufficio Pordenone un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 2. augustā.

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) vai Komisijas 2001. gada 11. decembra lēmums 2002/581/EK⁽¹⁾ (OV L 184, 13. 7. 2002., 27. lpp.) nav spēkā un nav saderīgs ar Kopienas tiesībām sakarā ar to, ka likums Nr. 461/98 un ar to saistītais likumdošanas dekrēts Nr. 153/99 par bankām pretēji Eiropas Komisijas viedoklim ir saderīgi ar kopējo tirgu vai tie jebkurā gadījumā atbilst EK līguma 87. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktos noteiktajiem izņēmumiem?

- 2) vai augstākminētā lēmuma 4. pants nav spēkā un nav saderīgs ar Kopienas tiesībām sakarā ar to, ka Komisija:
- a) neizpildīja savu pienākumu norādīt pienācīgu pamatojumu saskaņā ar EK līguma 253. pantu; un/vai
 - b) pārkāpa tiesiskās paļāvības principu; un/vai
 - c) pārkāpa samērīguma principu?
- 3) jebkurā gadījumā, vai pareiza EK līguma 87. panta un tam sekojošo pantu, Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta un Kopienas tiesību vispārējo principu, it sevišķi to, kas ir norādīti kā pamati Regulas preambulā (pamatojumu daļā), nepieļauj 2002. gada 24. decembra likuma – dekrēta Nr. 282 (grozīts par 2003. gada 21. februāra likumu Nr. 27) 1. panta piemērošanu?

⁽¹⁾ Par valsts atbalstu, ko Itālija ir sniegusi bankām.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 24. februāra Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestās palātas) rīkojumu lietā Nuova societa di telecomunicazioni S.p.a. pret Ministero delle comunicazioni

(lieta C-339/04)

(2004/C 251/11)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 24. februāra Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestās palātas) rīkojumu lietā Nuova societa di telecomunicazioni S.p.a. pret Ministero delle comunicazioni, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 9. augustā.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- a) vai ar Direktīvas 97/13/EK ⁽¹⁾ pamatprincipiem nav pretrunā tādi dalībvalsts noteikumi, ar ko tiek noteikts – pēc tam, kad saskaņā ar šiem noteikumiem izteikta prasība sabiedrībām, kas nodarbojas ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un iepriekš savām vajadzībām uz maksas koncesiju pamata ir ierīkojušas telekomunikāciju tīklus, katra atsevišķa pakalpojuma sniegšanai telekomunikāciju nozarē dibināt atsevišķu sabiedrību - ka šai atsevišķajai sabiedrībai, kaut arī tai ir publisko pakalpojumu sniegšanas atļauja, ir jāveic maksā-

jums, kaut arī tikai pārejoši, par labu mātes sabiedrībai par telekomunikāciju tīkla piešķiršanu;

- b) vai ar Kopienu tiesību normām un to interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesas piektās palātas 2003. gada 18. septembra spriedumā, nav pretrunā tādi dalībvalsts noteikumi, ar ko (uzsverot, pārejoši) tiek noteikts otrs papildus maksājums par darbībām, kas veiktas mātes sabiedrības labā, pēc maksājumiem, ko mātes sabiedrība iepriekš veikusi sakarā ar ekskluzivitātes noteikumiem, kas raksturīgi sabiedrisko un privāto telekomunikāciju sistēmu koncesiju nošķiršanai.

⁽¹⁾ Eiropas Padomes un Parlamenta 1997. gada 10. aprīļa Direktīva 97/13/EK par regulējumu attiecībā uz vispārējam atļaujām un individuālajām licencēm telekomunikāciju pakalpojumu jomā (OV L 117, 7.7.1997., 15.-27. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešās palātas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietās R.G. 265/2004 Carbotermo s.p.a. pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a. un R.G. 887/2004 Consorzio Alisei pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a., ko atbalsta A.G.E.S.I.

(lieta C-340/04)

(2004/C 251/12)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešās palātas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietās R.G. 265/2004 Carbotermo s.p.a. pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a. un R.G. 887/2004 Consorzio Alisei pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a., un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 9. augustā.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešā palāta lūdz Tiesu lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

- 1) vai ar Direktīvu 93/36/EEK ⁽¹⁾ nav pretrunā tieša līguma piešķiršana par kurināmā un siltuma piegādi apkures iekārtām ēkās, kas atrodas komūnas īpašumā un pārvaldībā un šo iekārtu vadību un apkopi (kad piegādes vērtība ir lielāka) tādai akciju sabiedrībai, kuras kapitāla turētāja pašreiz ir cita sabiedrība, kuras lielākā īpašniece (99,98 %) savukārt ir komūna, kas izsludinājusi konkursu, proti, tādai sabiedrībai (AGESP), kuras kapitāla daļu turētāja tiešā veidā nav valsts iestāde, bet gan cita sabiedrība (AGESP Holding), kuras kapitāls pašlaik 99,98 % apmērā atrodas valsts pārvaldes iestādes īpašumā;